

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/567/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VII.37.837/2024/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be, amelyben a Kúria Kfv.VII.37.837/2024/2. számú végzése, a Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27. számú ítélete, valamint a Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatal (a továbbiakban: Hatóság) BK-05/NEO/00131-9/2024. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, VII. cikk (1) bekezdése, és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [3] Az iskolai védőnő jelezte a Hatóságnak, hogy indítványozó2. MMR revakcináció és dTap emlékeztető oltásokat nem a megadott időpontban és nem az iskolai kampányoltás keretén belül kapta meg, hanem egy Ausztriában praktizáló orvostól. Ezen kívül a háziorvos tájékoztatása szerint a szóban forgó időszakban indítványozó2. a kezelése alatt állt beteg státuszban, így az oltásokra nem kerülhetett volna sor. Ezen okok miatt a Hatóság közigazgatási hatósági eljárást indított és BK-05/NEO/00131-9/2024. számú határozatával ellenanyagszint mérésre kötelezte az indítványozókat. A döntését a Hatóság utóbb, kizárólag az előírt kötelezettség határnapja vonatkozásában BK-05/NEO/0131-12/2024. számú határozatával módosította.
- [4] Az indítványozó1. ezt követően fordult bírósághoz. A Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27. számú ítéletével a keresetét elutasította. A törvényszéki ítélet indokolása szerint abban kellett döntenie, hogy a szerológiai vizsgálat, vagyis az ellenanyagszint vizsgálatának hatósági elrendelése – figyelemmel az egészségügyről

szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (9) bekezdésére – jogszerűen történt-e. A törvényszék megállapította, hogy az indítványozó¹. a vonatkozó jogszabályokkal ellentétes magatartást tanúsított, hiszen nem az iskolaorvos által és nem a kampányoltás keretében került sor az oltások beadására. Figyelemmel az Eütv., valamint a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet előírásaira, a törvényszék ítéletében megállapította, hogy a Hatóság határozata nem jogszabálysértő. A törvényszék figyelembe vette, hogy a Hatóság nem az újraoltási kötelezettséget állapította meg, hanem tisztázni kívánta, hogy indítványozó². fertőző betegségekkel szembeni védettsége fennáll-e, amelyhez közérdek is fűződik. A Hatóság által elrendelt bizonyítási móddal (vérvétel) szemben az indítványozó¹. nem fogalmazott meg fennálló kizáró okot. Összességében a törvényszék megállapította, hogy „az Eütv. 58. § (9) bekezdésében lehetővé tett ellenőrzés során is fennáll a tűzési kötelezettsége, tekintettel a fertőző betegségek kontroll alatt tartásából fakadó társadalmi közegészségügyi érdekre”.

- [5] Végül a Kúria Kfv.VII.37.837/2024/2. számú végzésével az indítványozó¹. által benyújtott felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* és *ab)* alpontja alapján.
- [6] 2. Az indítványozók ezt követően fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.
- [7] 2.1. Kérelmükben az összes, ügyben született döntés alaptörvény-ellenességét állították az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján. Az alaptörvény-ellenesség indokát indítványozó¹. mind a saját nevében, mind pedig az ügyben érintett kiskorú (indítványozó².) nevében állította.
- [8] 2.1.1. A szülő, vagyis az indítványozó¹. az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdésére, utóbbin belül a fegyverek egyenlősége és független és pártatlan bírósághoz való joga sérelmére hivatkozott. Ezzel összefüggésben állította, hogy a törvényszék és a Kúria megsértette a Kp. 2. § (1), (2) és (4) bekezdéseit; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4), (5), (6) bekezdéseit, 279. § (1) bekezdését; valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-át, 63. §-át, és 71. § (1) bekezdését. Ezen jogszabálysértések révén sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog.
- [9] 2.1.2. Az indítványozó²., vagyis a kiskorú gyermek tekintetében a fentieken túl az Alaptörvény II. cikke és VII. cikk (1) bekezdése sérelmét jelölte meg.

- [10] Az Alaptörvény II. cikkének sérelmét amiatt állította, mert sem a törvényszék, sem a Kúria nem semmisítette meg a Hatóság határozatát.
- [11] A törvényszék és a Kúria semmibe vette továbbá az indítványozó². azon lelkiismereti meggyőződését, hogy nem kíván indok nélkül egészségügyi beavatkozáson részt venni és indokolás nélkül kötelezte a szerológiai vizsgálatra. Mindez az indítvány szerint indítványozó². emberi méltósághoz való jogának sérelmét is okozta.
- [12] Végül az indítvány megjelölte az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezménye (a továbbiakban: Oviedói Egyezmény) 6. cikk 1. pontjának sérelmét, és az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: EJE) 3. és 4. cikkének sérelmét.
- [13] Az indítványozó¹. „azonnali jogvédelmet” is kért az Alkotmánybíróságtól, indítványozta a Hatóság döntése végrehajtásának „halasztását”.
- [14] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [15] 3.1. Az indítványozó¹. és jogi képviselője a Kúria végzését 2025. február 3-án vette kézhez, alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtották be. Az indítványozó¹. alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az eljárásban felperesként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Indítványozó². kiskorú pedig az ügyben érintettnek tekinthető, mivel az ellenanyagszint vizsgálata őt érinti.
- [16] Az indítványozók panaszukban a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27. számú ítélete számú ítéletét is támadták.
- [17] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).
- [18] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. A Kúria végzésében foglaltakra tekintettel a Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27.számú ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban (lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]–[31]).
- [19] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. Erre figyelemmel az indítvány e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.

- [20] Az indítványozók zömében Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkoztak, de állították az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése sérelmét is.
- [21] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3401/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [8]}, így érdemi vizsgálatra e tekintetben nincs lehetőség.
- [22] 3.2. Az indítványozók hivatkoztak az Oviedo Egyezmény, és az EJEE rendelkezései megsértésére. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alaptörvény 24. cikk f) pontja, valamint az Abtv. 32. §-a alapján a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki a hatásköre, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör indítványára.
- [23] Tekintettel arra, hogy az indítványozók az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközése vizsgálatának indítványozására nem rendelkeznek jogosultsággal, valamint figyelemmel arra is, hogy bírói döntések nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára nincs az Alkotmánybíróságnak hatásköre, ezen indítványi elem érdemi vizsgálatára sem volt lehetőség.
- [24] 3.3. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.
- [25] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]}.
- [26] Az indítványozók beadványukban azt állították, hogy az eljáró bíróságok az ügyben alkalmazott alaki normákat, vagyis a Kp., a Pp. és az Ákr. rendelkezéseit megsértve hozták meg döntéseiket. Összességében egyik sérelmesnek vélt alaptörvényi rendezéssel kapcsolatban sem fejtették ki, hogy a bizonyítás, vagyis a vérvétel útján történő mintavétel elrendelésének törvényességi felülvizsgálatáról szóló törvényszéki ítélet miért és mennyiben sérti a két indítványozó hivatkozott alapjogait. Ugyan tartalmaz az indítvány korábbi alkotmánybírósági döntésekből vett idézetet, de a

sérelmesnek vélt alapjog tartalmát a megsemmisíteni kért bírói döntésekkel az indítványozók nem hozták összefüggésbe.

- [27] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók sérelmének lényege áttételesen az életkorhoz kötött védőoltások kötelező jellege. Az Alkotmánybíróság ezért felidézi, hogy a kötelező védőoltások alkotmányjogi vetületével korábban részletesen foglalkozott 3080/2019. (IV. 17.) AB határozatában. A határozat rögzítette, hogy „[t]ekintettel a természettudományos előfeltevésekre, az [...] előírt, életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez”. Az Alkotmánybíróság határozatában megállapította, hogy „az államnak akár a szülőkkel szemben is védelmeznie kell a gyermekek önálló érdekeit. Mivel a védőoltások az érintett egyén és a társadalom többi tagjának egészségét védik, a gyermekeknek érdekük fűződik ahhoz, hogy megkapják az életkorhoz kötött védőoltásokat. Továbbá a gyermekközösségek tagjainak érdekük fűződik ahhoz, hogy a közösség tagjai minél nagyobb számban legyenek immunizáltak” (lásd különösen: az Indokolás [41]–[43] bekezdéseit).
- [28] Az Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasz alapján is kifejezetten megerősíti, hogy az alkotmánybírósági eljárás során tudományos tényként kezeli azt, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől a gyermeket körülvevő kisebb közösséget, valamint az egész társadalmat a járványok megjelenésétől {3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [43]}.
- [29] Összefoglalva: jelen esetben az indítványozók nem fejtették ki, hogy a megjelölt Alaptörvényben biztosított jogok sérelme miben áll. Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozók nem hivatkoztak olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. A felhívott alaptörvényi rendelkezések alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem támasztották alá a Kúria Kfv. VII.37.837/2024/2. számú végzésének és a Szegedi Törvényszék 1.K.700.572/2024/27. számú ítéletének aggályosságát. Az indítvány ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.
- [30] 4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság a folyamatban lévő végrehajtást függessze fel. Az Alkotmánybíróság kivételesen, az Abtv. 61. § (1) bekezdésében foglalt körülmények fennállása esetén hívhatja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, jelen ügyben azonban a fentiekre tekintettel erről nem kellett rendelkeznie.

[31] 5. A fentiek szerint az Alkotmánybíróság nem talált olyan okot, amely indokolta volna az indítvány befogadását és annak érdemi elbírálását, ezért azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdése, 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) és h) pontja szerint visszautasította.

Budapest, 2025. november 11.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró